

—≡ Ս Ի Ո Ն ≡—

Լ.Գ. ՏԱՐԻ — ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

1960

← Յուճուար — Փետրուար →

Թիւ 1-2

ԽՍՐԱԳՐԱԿԱՆ

Ս. ԾՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՍ

Ազգ իմ սիրելի, ժողովուրդ Հայոց, որ ի Յորդանան, և ի Հայրենիս, և ի Սփիւռս աշխարհի:

Կը խօսիմ Ձեզի, այս պահուն, յանուն Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքութեան, աշխարհի ամենէն նուիրական մէկ Սրբավայրէն, Բեթղեհէմի Սուրբ Ծննդեան այն քարայրէն, ուր մօտ 2000 տարիներ առաջ ծնաւ աշխարհի Տէրն ու Փրկիչը՝ սփռնչելի Աստուածորդին:

Կը խօսիմ Ձեզի այն Սրբավայրէն, ուրկէ երկնքի հրեշտակներ, առաջին անգամ ըլլալով, աւետեցին համայն մարդկութեան աստուածային խաղաղութեան պատգամը. —

«Փառք ի բարձունս Աստուծոյ, և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

Ու խաղաղութեան այս երգը, որքան իրաւամբ, որքան տեղին այդ օրերուն մանաւանդ, տառապող այն մարդկութեան համար՝ որ յանուն ճշմարտութեան, իմաստասիրական անվերջ և աննպատակ խուզարկութիւններէ ու բազմատեսակ ու անիմաստ չաստուածներու մնոտի պաշտամունքներէն յոգնած, հոգեկան անհուն ծարաւն ու անձկազին սպասումը ունէր, իր կեանքը խանդավառող Աստուածային հրաշալի առաջնորդութեան մը:

«Փառք ի բարձունս Աստուծոյ»:

Վասնզի ի լրումն ժամանակաց, սքանչելի գիշեր մը, այս Ս. Քարայրին մէջ, կը յայտնուի նոյնինքն մեր Տէրն ու Փրկիչը, տարակոյսներու մէջ խաբխափող մարդկութեան բերելու համար Աստուածային այդ հրաշալի առաջնորդութիւնը:

«Փառք ի բարձունս Աստուծոյ»:

Վասնզի Աստուած ինքն իսկ կ'իջնէր մեզի իր յաւիտենական ճշմարտութեամբ, իբրև գերազանց Հայր ամենեցուն, այնքան բարեգութ, այնքան մարդասէր, անոխակալ և նախախնամող:

«Եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

77/2

1934 թ ա հ

Վասնզի նոյնինքն Աստուած կ'իջնէր բերելով մեզի, տառապող ու իրար չհանգուրժող, իրար բզբտող մարդու որդիներուս, զերազանց ու սուրբ եղբայրութեան երաշխիքը: Եղբայրութեան մը՝ որ կերպաւորուած, ձեռք ու մարմին, կեանք ու թուիչ ստացած էր իր Սուրբ Հայրութեան Խորհուրդին մէջէն:

«Խաղաղութիւն և հաճութիւն ի մարդիկ յա»:

Որովհետեւ իր ամենասուրբ յայտնութեամբ, մարդը, այլևս, Աստուածային զերազանց զօրութեան յարաբերաբար, կը դադրէր ըլլալէ սարուկ, զերի, զետնաքարէ ոչնչութիւն, նախաքրիստոնէական ըմբռնումներու համաձայն՝ դատապարտուած մը հոգեկան և ֆիզիքական մահուան: Այլ ընդհակառակը, մարդը կը ստանար նոր նշանակութիւն, որով Աստուծոյ Ս. Հայրութեան Խորհուրդին մէջ եղբայրացած, ան կը բարձրանար հոգեկան ստրկութեան հանգամանքէն, ու արժանի կ'ըլլար Աստուածային սիրոյ զերազոյն վայելքին, և իբրեւ որդեգիր Հօր Աստուծոյ, ան կը ղեկավարէր երկնաւոր թագաւորութեան երջանիկ քաղաքացի:

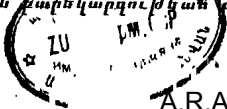
Արդարեւ Քրիստոսի ծնունդով ժողովուրդներ, որոնք կը նստէին խաւարի մէջ, տեսան մեծ լոյսը: Զի Աստուած ընդ մեզ եղաւ, ապրեցաւ մեր մէջ, շաղխեց մեր հոգիները իր սուրբ սիրով, ու մարդը ատակ դարձուց նոր ու փառաւորեալ կեանքի մը:

Այս պահուն սակայն, այս սրբազան խոկումներուն քովն ի վեր, մեր մտքերը չեն կրնար չխնդուելի նաև մթաստուեր գաղափարներով, երբ կ'անդրադառնանք որ, հրեշտակներու խաղաղութեան այնքան սրտագրաւ երգէն 2000 տարիներ յետոյ, խաղաղութիւնը, հաճութիւնն ու սէրը տակաւին չեն գտած իրենց արդար արձագանքը մարդոց հոգիներէն ներս: Վասնզի մեր աշխարհին մէջ մինչև այսօր չեն դադրած վէճն ու կռիւր, կրակն ու աւերը, ու մարդիկ կը տառապին իրերհակացուցութեան պակասէն:

Ու տակաւին մեր ալ ազգային ու եկեղեցական կեանքէն ներս անմիաթարական երեւոյթներ կը տաղնապեն մեր սիրտն ու միտքը, որովհետեւ մեր ալ ազգային տունէն ներս, անհանդուրժողութիւնը, կազն ու կռիւր կը փոթորկեն բարեւոք զործունէութիւնը մեր վանքերուն ու եկեղեցիներուն, մեր դպրոցներուն ու ազգային հաստատութիւններուն և վերջապէս ազգասէր ու եկեղեցասէր յառաջադրութիւններով մարմին առած մեր բոլոր կազմակերպութիւններուն:

Աւետարանի սուրբ խաղաղութիւնն ու հաճութիւնը չենք կրնար գտնել տակաւին անհատ մարդերու հոգիներէն ներս, ուր վրէժն ու ատելութիւնը, նախանձն ու չարութիւնը կը զործեն իրենց աւերը, արգիլելով մարդը, միայն ու միայն զեղեցիկը, բարին և ճշմարիտը իրագործելու իր զերազանց ու աստուածային կոչումին արդար ուղիէն:

Այս պատկերին առջև որքան արդար է ըսել, թէ խաղաղութեան և մարդոց միջև հաճութեան հրեշտակային պատգամը տակաւին մինչև այսօր չէ կրցած իջնել երկինքներու իր բարձունքներէն ու սաղմնաւորուել մարդոց սրտերէն ներս: Սակայն քրիստոնէին մեծագոյն առաքելութիւնն է «յամենայն ժամ կալ յաղօթս» և յուսալ ի Տէր վրան բարեկարգութեամբ ամենայն աշխարհի:

Ու այսօր, Ս. Ծննդեան այս գիշերին, ահաւասիկ մենք, Միաբանութիւն Սրբոց Յակոբեանց և հաւատացեալ ժողովուրդ մեր, ու դուք, հայազարմ հաւատացեալներ և շերմեռանդ ունկնդիրներ, ձեր հոգեկան ու մարմնաւոր լսելիքներով միացած մեզի անխառն ու սրբազան յուզումով, հա թուրս ծնրադիր երկիւղածութեամբ, մարմնացեալ Փրկչին Ս. Ծննդեան Սրբավայրին առջև, արտասուածքով աչօք և հառաչմամբ սրտի, կը վերառաքենք մեր աղօթքները:

Ո՛վ Տէր, Դուռն անքնին ծնունդ Հօրդ երկնաւորի, հրաշալի Յայտնութեան այս գիշերին, ընդունէ մեր ի խորոց սրտի աղօթքները, ու մարդկային տկար արարածներուս հոգիներէն ներս, ու մասնաւորապէս մեր տառապալիո՞ծ ժողովուրդի շարքերէն ներս, շնորհափայլէ Քու աստուածային ողորմութեանդ անստուեր նշոյնները: Հալեցուր մեղքին կապարը, հալածէ չարիքին իշխանը, վանէ խաւարն ու տարակոյսը, փարտէ տաքնապին ու չարիքին յուսահատութիւնը, և թող թագաւորէ ամենուրեք Քու ամենակար քաւիչ Ս. Այդ ու փոխակերպէ մեզ բոլորս, ըլլալու համար երկնառաք խաղաղութեանդ և հաճութեանդ մաքրամաքուր բնակարանները:

Ո՛վ Տէր, Ծննդեանդ այս Սուրբ Դիշերին, այցի ելիր Քու սրբազնասուրբ Հայաստանեայց եկեղեցիին, որուն կերտումին համար Դուռն այնքան գորովալի, իշար նոյնիսկ երկինքներու Քու անմատոյց բարձունքներէդ, ու Արարչագործ ձեռքովդ իսկ կերտեցիր զայն հրաշքի մը պէս հայու հողէն ու հայու սրտէն: Վերստին ծաղկեցուր անոր երբեմնի փառքին պատմուճանը, վերածելով զայն միայն ու միայն հողեոր առաքելութեան բոցարծարծ վառարանի:

Ո՛վ Տէր, կը պաղատինք Քեզի, Ս. Ծննդեանդ այս տօնին օրը, շնորհափայլ ծաղկեցուր իշխանութեան զաւազանը մեր եկեղեցւոյ Հաւատոյ Հօր՝ Ամենայն Հայոց Սրբազնազոյն և Վեհափառ Հայրապետին, որպէսզի ան իր շատ պատասխանատու ու դժուարին պարտականութեան խնդրումին մէջ, միշտ Աստուածային ներշնչումի կրակովը հրազինուած, առաջնորդէ ի բարին հանուրց Հայաստանեայց զաւակներուդ հօտը:

Ո՛վ Տէր, կ'աղօթենք Քեզի տակաւին, շնորհէ Քու քաղցր ու Աստուածային հովանիդ, Սուրբ Երկրի և համայն Յորդանանի մեր սիրեցեալ, կորովի և իմաստուն Վեհապետին՝ Հիւսէյն Առաջինին, որպէսզի երկար ու երջանիկ արեւշատութեամբ ըլլայ հօր ու անպարտելի պաշտպանը Յորդանանի և համայն Հաշիմական Թագաւորութեան սրբազան հողին:

Ու ըրէ մեզ բոլորս Քու Աստուածային փառքիդ ու կամքիդ հրաշալի անօթները, որպէսզի Ս. Փառքիդ մէջ փառաւորուած, ամէնքս ի միասին օրհնենք Քու Սուրբ Անունդ, ընդ Հօր և ընդ Սրբոյ Հոգւոյն, որ է օրհնեալ յաւիտեանս. ամէն:

Մեծ աւետիս է մեզ բոլորիս. —

Քրիստոս ծնաւ եւ յայնցեցաւ: